

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

UJ FOLYAM. VIII. KÖTET.

22. SZÁM.

BUDAPEST, 1889. DECEMBER 1.

Óda egy korunkbeli nagysághoz.

*Uram! ki már jubilálad
Érdemid év-fordulóját,
Eléd én is ide állok
Elszavalni ezt az ódát.
En a Semmi, meghajolva
Bámulom meg pozsgás képed:
Mennyi bicszlik, spárga, torta
Dülllesztett ilyenre téged!!*

*Szép gyűrűid bédaqadtak
Kövére kezéd húsa közé,
Légzésedet vastag ajkad
Nagy szuszogva fujja gőzzé;
Mily méltóság reng ezekben!
Valóságoknak szinte fantom...
Szinte nehéz rímbe szednem,
Szinte recseg bele lantom.*

*Egy szó mint száz: nagy vagy; aztán
Híre, fénye van nevednek;
Telekkönyvben, pörös aktán
Minden perczen emlegetnek.
S a mi több: az érdem ennél
Annál nagyobb, súlyra hővebb,
Mert kocsisnak is rossz lennél
S nagyságos úr lett belőled.*

*Jókor tudtál kelni mindég
A vásárt el nem szalajtád,
A szerencse nyomon kísért,
Dolgod mindég jól haladt hát;
S mert a dolgod jól ment, végre
A nagy urak észre vettek,
Jöttél összeköttetésbe,
«Jó hangása» lett nevednek.*

*Már ha loptál, szemet hunytak,
Egy-két szóval elütötték:
«Oh, no persze! olyan úrnak
Kén a tiltott? mily neveltség!»
S per-tu is lett aztán véled
Képviselő, gróf s miniszter,
Tűzbe méné a sajió érted,
S a gyalog nép, félve tisztel.*

*S jött a cím, jött a rendjel, és
A nemesség tetefeje,
Majd legfelsőbb elismerés,
És te úszol hírbe, kézbe.
Már mások is sütkéreznek
Fényében a te rangodnak —
Nagy vagy uram! már neveznek
Lángésznek is innet-onnat.*

*Nagy vagy uram, és okos vagy,
A mit teszel, jól teszed te,
Akármit is okoskodnak
«Tény» a mottó, nem az «eszme».
Gonosznak én nem is festlek,
Erényt s ilyesmit tanítván,
Nem te vagy a rossz, a feslett,
Hanem korunk: ez a hitvány.*

Ij. Kakas Márton.

A görömbölyi tanács.

— Mujkosiáda. —

Tudnivaló pedig, hogy Mujkosék odahaza, Görömbölyön nem kevesebb népszerűségnek örvendenek, mint az «Üstökös»-ben.

«Világ-látott emberek», — mondják a görömbölyiek, s minden községbeli dologban ő reájok támaszkodnak. Meg is tették őket életfogytiglan a város bölcseinek: Demeter bátyát polgármesternek, Gyurit pedig jegyzőnek, adtak hozzájuk két olyan tanácsost, a kik még sohasem voltak tovább a debreczeni vásárnál s így készséges alárendeltjei a két világ-látott embernek, — és most nyugodtan alszik az egész Görömböly.

— No hát Somolya Károly tanácsos úr — fordult a furfangos Gyuri a szomszédjához, nehogy ő neki kellessék kirukkolni a vélemény-adással, — szóljon hozzá először maga, azután majd Csuka Gergely bácsi.

Somolya megrökönyödik — Csuka Gergely pedig érezvén a pecsenye-illatot, azt mondja, hogy «csak kifordulok egy cseppet» s jóelőre elmenekül a szónoki dicsőség elől.

— Hát mi a kányát szóljak én ehhez a dologhoz? — ötöl-hatol a megakadt Somolya Károly; — ha muszáj lenni bibliotékának, hát akkor bizonyosan nem lesz bibliotéka; — én legalább azt gondolom, mer' legalább ez a gyakorlat.

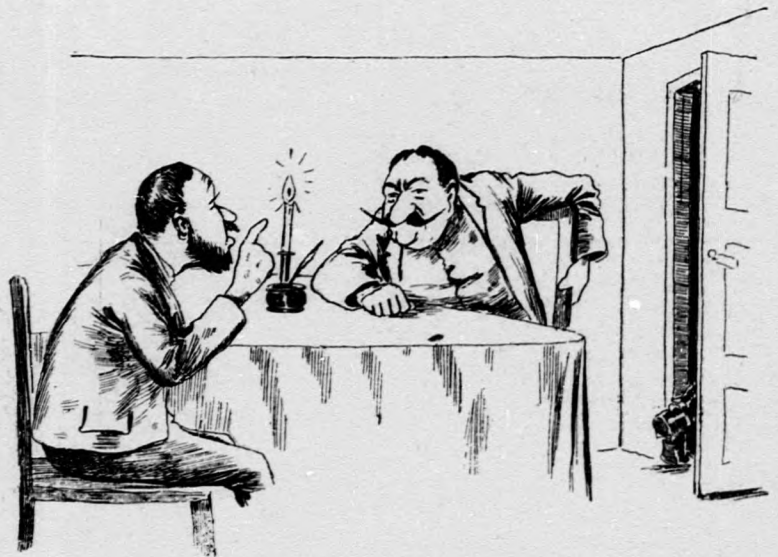
A mult héten is össze-ült a tanács. Hírét vették Budapestről, hogy a belügyminiszterhez az írók és művészek olyan kéréssel járulnak, hogy ezután a városokban ne csak kocsmá legyen, hanem bibliotéka is.

Ezt hát jó előre meg kell hányni-vetni, hogy az új csapás készületlen ne találja a várost s hogy az önkényes eljárás ellen idejekorán felfegyverkezessenek.

Mujkos Demeter előadta, — vagy, a hogy ő állítja: — «témába tette» a tárgyat s mert úgy találta, hogy ebben a dologban ő maga sem egészen jártas, egész váratlanul nem mondta ki rögtön a határozatot is, hanem felkérte a tanácsos urakat, hogy «szóljanak hozzá».

— Micsoda-a-a? — bámult el a meglepő fel-szólításra még Gyuri öcsénk is.

És hosszas szünet állt be.

Mujkos Gyuri azonban észreveszi, hogy a második szónok biztosította magát a bölcsekedés ellen, azt mondja, hogy már csak megnézi: hol marad

olyan sokáig Csuka tanácsos uram, és azonképen elsomfordál.

Somolya kénytelen tovább keresni elméjében a bölcsességet s apró adagokban oda rakni a Demi bátya elnöklete elé.

— De hátha ránk küldik hivatalból a sok könyvet, mint az adó-czédulát: mit csinálunk véle, Somolya uram?

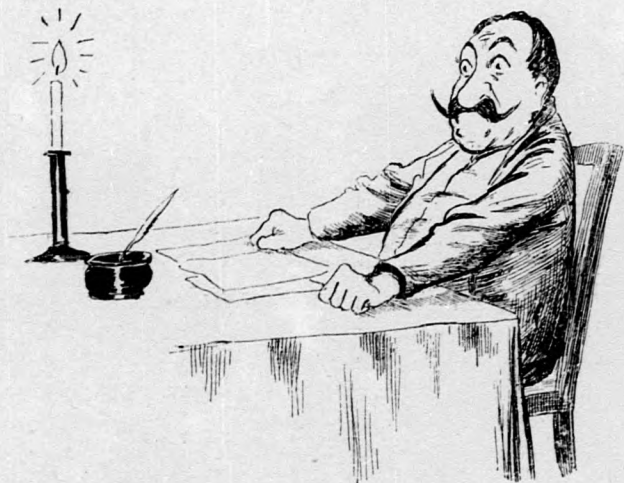
— De mit ám?...

— No hát!

— Mondok: erre nézvést már kérdezzük meg a tanács többi két tagját is.

— No jó, kérdezzük meg; menjen Somolya tanácsos úr hívja be őket.

És Somolya uram majd elrikkantja magát örömeiben, hogy tülesett az egzámemen és az ajtón. Dejszen várhatja őt vissza a polgármester.

Demeter bátya, a polgármester még egyszer rekapitulálja magában a kényes ügyet.

Itélkezett ő már cigány-perben, kodusdologban, bölcsen elintézett regále-csonkitást, csepürágó komédiások konzesszióját, marhabetegséget —: de bibliotékával még nem volt dolga. Erre fel fog menni az egész tanács bölcsessége!

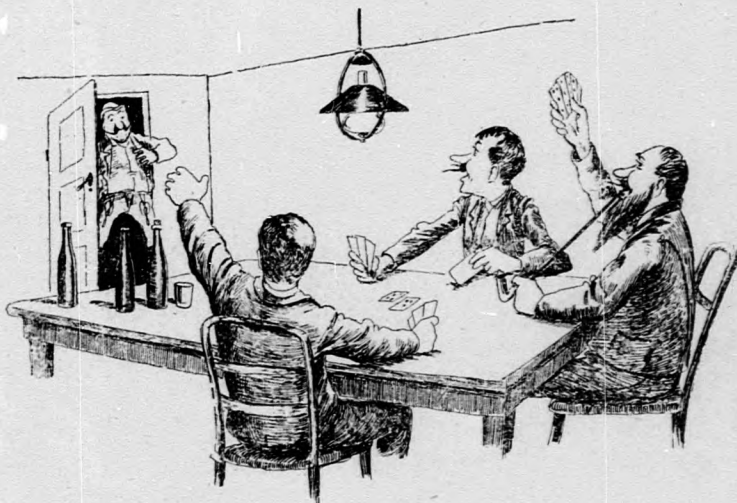
A polgármester vár egy ideig. Mi ez? nem jönnek vissza? S ő maga legyen most okos ebben a bolond dologban?

— Eh! — dörmög magában, -- beh bolond is vagyok én! még talán jobb is, hogy vissza nem jönnek, legalább nem kell megcsorbítanom előttük a tekintélyemet, ha magam sem tudok majd akkurátus tanácsosal előállni. Gyerünk! Engemet ugyan nem látnak ma!

És egész lelki örömmel indul el, hogy milyen furfangosan megszökött ő most a tanácsos urak elől.

Megy egyenesen a «Vak számár»-hoz czimzett fogadóba, hogy ott egy-két kvaterkát magához vegyen.

Hat ott van már az egész nemes tanács.

Iksz.

Az nem szól.

Muki. De Feri, hát aztán mit szól a feleséged, mikor ilyen részegen mész haza?

Feri. Az nem szól semmit, hanem az anyósom...!

Bismark herczeg egy pohár sör mellett.

— Európa csak én értem létezik, én pedig megfordítva: nem Európáért, hanem csak magamért létezem.

— A világ azért csúfol engem *vasnak*, mert érzi, hogy ő maga csak szalmából van.

— A ki azt akarja, hogy jó hadserege legyen, annak sok pénzének kell lenni, hanem azért a kinek sok pénze van is, nálam nélkül még sem lehet annak jó hadserege.

— Csak idióták álmodozhatnak az általános lefegyverkezésről.

— Csak olyan hadsereg mellett, mint a minő a miénk, lehet tele torokkal *békét* ordítani.

— Az egyetértés létrehozására legalkalmasabb eszköz az ököl és bot.

— Ha Németországban csak elégedett emberek volnának, én már rég a francziák pártjára állottam volna.

Arról panaszkodtunk ezen a héten, hogy a magyar közönség nem akarja a magyar szépirodalmat olvasni.

A panasz régi, de annyiban új, hogy még mindig akad naiv lélek, a ki előhozakodik véle, s indítványozza a következőt:

1. Keressék fel a belügyminisztert, hogy a vidéken közkönyvtárakat alapítson;

2. keressék meg a közoktatás-ügyi minisztert, hogy adjon vagy százezer forintot valamelyik szépirodalmi társaságnak.

Mi lesz ebből?

Ha a belügyminiszter hajlandó közbenjárni: először is brachiumot küld ki, a mely fogság és pénz-bírság terhe alatt minden embert kötelezni fog, hogy egy évben legalább egyszer könyvet vegyen a kezébe; erre okvetlenül! szükség lesz, mert tudjuk a magyar embernek a gusztusát az olvasást illetőleg:

— «Ugyan az isten áldja meg, Kampós szomszéd, mért nem jön el néha a kaszinóba?»

— «El mennék biz' én többször, csak az a fenye sok újság ne volna ott».

Tehát a brachiumra szükség lesz.

De szükség lesz községenként egy ellenőrző hivatalt is felállítani, mondjuk: ezer forintos főnökkel, nyolecszáz forintos irnokkal. Ennek a hivatalnak lesz a feladata arra felügyelni, hogy a köz-«teher», t. i. az olvasás alól senki ki ne húzhassa magát, nehogy az év végén a könyvtárban restáncziák, azaz felvágatlan könyvek maradjanak, másfelől pedig felügyelni arra is, hogy a tehetősebbek ki ne játszsák a törvényt olyformán, hogy megváltják az olvasási kötelezettségüket egy pár hatoson, lekenyerezvén a rektor urat, hogy «ülje le» ez helyette azt az olvasási kötelezettséget.

Ha a belügyminiszter így fogja szervezni ezt a dolgot, hát biztos lehet benne, hogy egy fél esztendő alatt minden vidékről úgy megpeticzionálják, hogy kénytelen lesz lemondani s ez lesz a magyar közönség részéről a legelső nagyobb «áldozat» az irodalomért.

A második pont nem kevésbé életrevaló.

Tegyük fel, hogy a kormány ad a Petőfi-, vagy a Kisfaludy-társaságnak százezer forintot.

Az első dolga lesz a társaság tagjainak azon veszni össze, hogy kinek mennyi jusson belőle?

Azután a hoppon maradtak neki mennek a megpénzelteknek: országos skandalum! A felindulás policzajt, sőt Kókánt kiált.

Brr!

No, de ne féljünk: nem olyan — okos a kormány, hogy ilyen bolondot elkövessen. Nyugodtan alhatunk felőle, hogy nem veszünk össze egymásközt azon a sok pénzen. Garancziánk a kormánynak az irodalom iránti jóakarátát illetőleg van elég: az adó-bevallásoknál kérdőre vonatja a szegény poétát: *hogy mer verset írni? s ha igen: mennyit kap egy versért? s annak a honorariumnak a tíz perczentjét behajtja rajta.* Hasonlóképen: ha *valamely író mestere ember kiteszi a kész munkáját a kirakatába, vagyis a saját újságjában kihirdeti, hogy megjelent a regénye, a fenkölt gondolkozású kormány rögtön ráküldi a fogdmegeit, hogy «fizess stemplit».* De már a csizmadiának a csizmáját, ha kiteszi a kirakatába, bizonyosan nem stemplizik meg. (N. B. Ez csak a Wekerle-korszak óta van így).

No hát mondom: a kormánytól ne féljünk, mert az előtt a magyar író «megbélyegzett».

Különben a *Radó* indítványa tárgyalásánál igen okosan viseltük magunkat.

Lukács Gyula kijelentette, hogy gr. *Teleki* belügyminisztert ne gyanusítsuk olyannal, mintha ő törődhetnék az irodalommal, mert az igen derék, jóra való ember.

P. Szathmáry Károly szerint a világon minden lehetséges, és erre nézve csak egy példát hoz fel, nevezetesen, hogy ő tud egy embert, a ki az ő regényét olvassa.

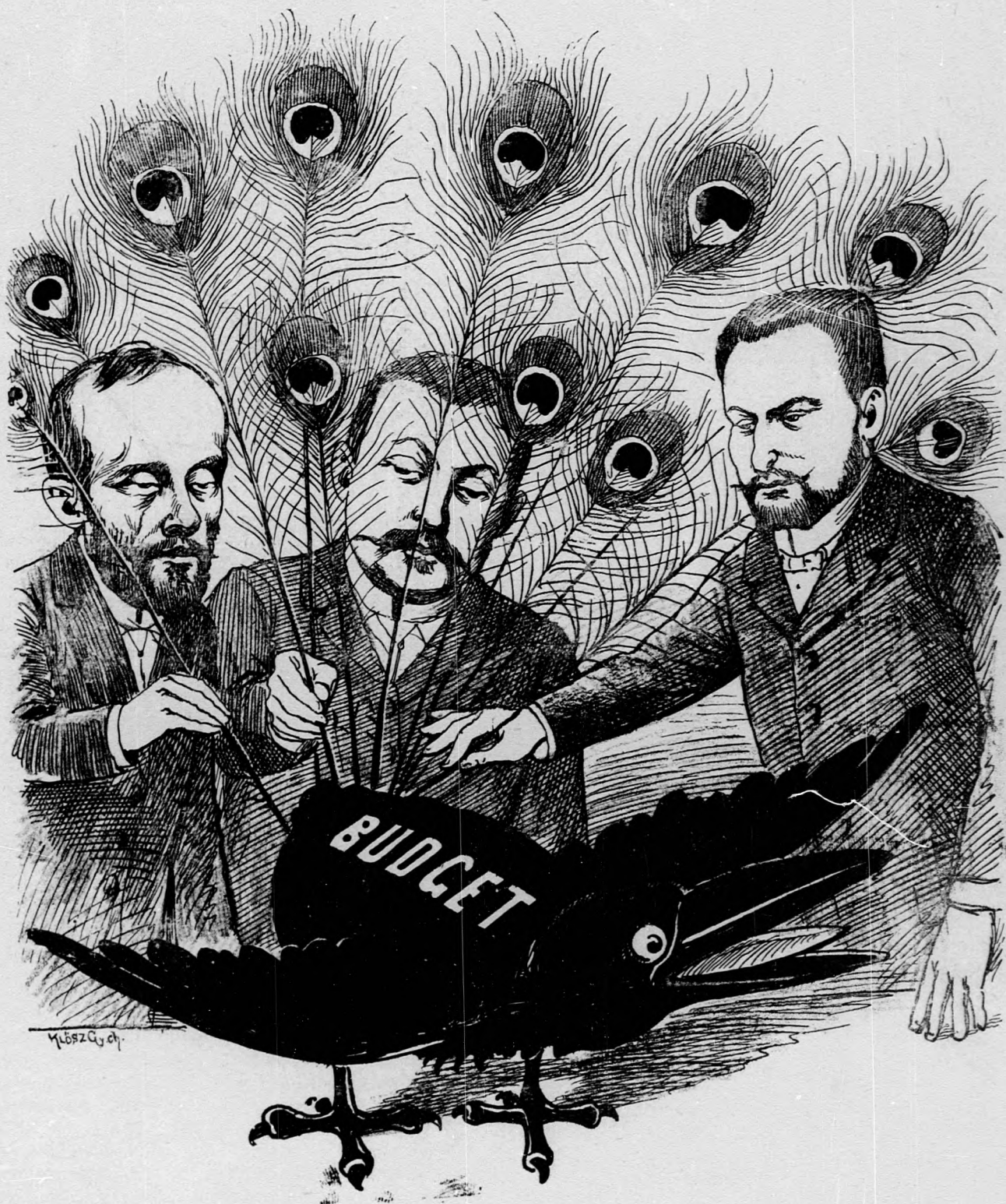
Ágai Adolf azt szeretné törvénnyel szabályoztatni, hogy az ő tárczáit ne legyen szabad németre visszafordítani.

György Aladár a kisdedektől várja az irodalom felvirágoztatását —

Maga az irodalom pedig senkitől.

Eddig van.

Punktum.

A Házból.

Tollasodik a varjú; jaj beh szép lesz!

Szenderben.

I.

Hallgat a kobzom
Füzfára akasztva.
Elszenderült mind a kettő:
Szerszám meg a gazda.

Pereg a könyvem
Két orczámon végig:
Könycseppjeim melegségén
Szívem tüze érzik.

Csak kit a balsors
Nagy sebtiben ér el,
Erdőt-mezőt az tölt csak be
Jajos keservével.

Bézárva pillám
S hogy a csepp legördül
Telik szívem, dagad keblem
Fájdalmas gyönyörtül.

Könnyebesésre
Vál' panasza annak —
Am a hosszú fájdalomnak
Csak könnyei vannak.

Néma a lelkem
Hosszú fájdalmába'
De készül már — tudem — a sors
Hirtelen csapásra.

Kéretnek — hallom —
S hogyha férjhez elmégy,
Mint az a néma királyi
Meggzólalok én még!

II.

«Hallgat aszongya
S beszél, mikor mondja»
Ezzel tör rám — szinte látom —
Kritikus, egy szotnya.

Hát pedig úgy van,
Hogy félig szenderben
Mondtam, a mit mondtam s tettem,
A mit eselekedtem.

Álmodozástul
Nincs messze az álom —
Nő, de a mint felocsúdom
Majd kikorrigálom!

Rész Erő.

Bismarck-anekdoták.

Egyszer egy társaságban — beszél az öreg Bismarck — a térdemre veszek egy kis fiút, s azt kérdelem tőle:

— Mondd csak, kleiner Bube, tudsz-e már számolni?

— Hogy tudok-e? — felel a kicsi, — de tudok ám: ha akarod, meg tudom számolni, hogy hány hajszálad van.

— Wirklich?

— Wirklich ám, hiszen csak tudok tán háromig számolni.

«Der arme Koburg sucht jetzt eine Braut, — folytatja a vén tűzok.

A mint felgondolom: az egész históriában a Koburgék tyúkjai fognak a legjobban járni, mert egy csomó kosarat kapnak»

Hatásos előadás.

Egy korcsmai affaire-t beszélt el Törköly úr, általános figyelem és érdeklődés közepett s igen csattanósan fejezte be: «... a vége az volt, hogy a korcsmáros fogta Szél urat s úgy penderítette ki, hogy a fejünk felett repült ki az ajtón». — Általános elszörnyülködés és kételkedés... — «... Igen — mert mi már akkor a földről néztük a jelenetet».

Mentség.

Ifjú feleség. Uram, ön szavára fogadta, pár nappal ezelőtt esküvőnk napján, hogy minden addigi viszonyával szakít, — s ki-sül, hogy viszonyt folytat egy színésznővel.

Ujdonsült férj. Ejh! kedvesem! Ezt a viszonyt azóta kötöttem!

Azt keresi.

Bekaparászva vetődik haza Naláczy úr hajnal előtt s szokása szerint az emeleten minden ajtón bezörget, míg a sajátjára talál.

Egy mérges úr azonban meg nem állja, hogy felkelve utána ne szóljon:

— Talán az esztétét vesztette el?!

Naláczy úr, más ajtón zörögve: «Azt keresem».

A gyöngédebb.

Bukott báró. Adelhaide! Ön olyan kö-zönyös irántam, önnek nincs szíve.

Adelhaide. Lássá, én nem vetem szemére, hogy önnek nincs tárczája!

Mi a naivság netovábbja?

Mikor az ellenzék azt várja, hogy *Tisza* Kálmán lemond azért mert ezt az ellenzék kívánja, — holott tizennégy év lefolyása alatt mindennap tapasztalhat-ták, hogy az öreg soha sem teljesítette azt, a mit az ellenzékiek kívántak...

A szemorvosnál.

Bemegy a szemorvoshoz a diák és «rövidlátóság-ról» panaszskodik.

Az orvos a szokásos próbát teszi meg vele: vesz egy könyvet, az Arany János költeményeit, rányit épen a «Családi kör»-re s egész közel oda tartja a diák szeméhez.

— Olvassa ezt!

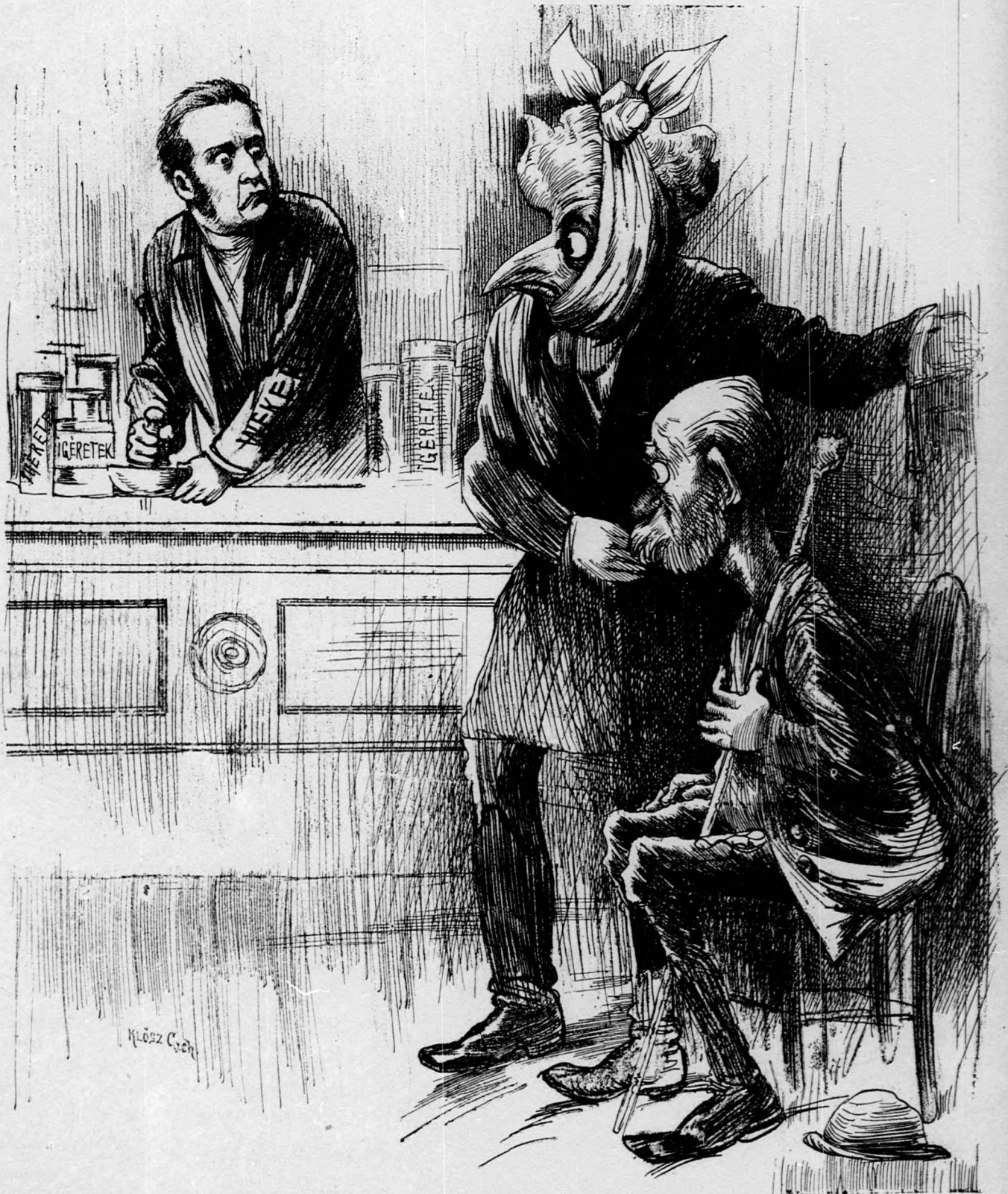
Az rákezdi:

«Este van, este van...» stb.

E közben az orvos lassankint mindig távolabb tartja a könyvet, majd hátra fele megy vele, egész a nagy szoba másik végéhez, a diák még mindig hibátlanul olvassa a verset. Az orvos csudálkozva szólal meg:

— De édes barátom: hogy panaszzkodhatik ön rövidlátóságról? hiszen ilyen éles és messze-látást én még soha sem tapasztaltam. Ilyen távolságról más ép szemű ember egy sort sem bír megkülömböztetni, ön pedig egész folyékonyan olvas — —

— Hja, kérem doktor úr: könyv nélkül tudom ám én a «Családi kör»-t.

— Köszönjük alásan : mindig egy és ugyanazon orvosságot keveri nekünk a patikárus úr.....

A rövidlátó.

— Ugyan, hallja az úr, mit kíséret, hiszen én férjes nő vagyok.

— Ezer bocsánat, de olyan rövidlátó vagyok, hogy ezt észre sem vettem.

Témák képzőművészek számára.

A mostani őszi tárlat alkalmából jut eszünkbe, hogy művészeink még igen sok *hatásos* témát nem dolgoztak fel. Ajánljuk nekik a következőket:

1. A pokol belseje — kikövezzve jó szándékkal.
2. Egy érdemjeles úr, a ki már az égről szedi le kabátjára a csillagokat.
3. Kókán arcképe.
4. Az egyiptomi sötétség, vagy a budapesti nagy vámház folyosója.
5. Tisza Kálmán a mint megy és Apponyi a mint jön.
6. Péchy Tamás szundikálva.
7. «A néma» — : gr. Károlyi Gábor arcképe.

Különbség.

— Mi különbség van az első s utolsó szerelem közt?

— Az, hogy mindenki azt hiszi, miszerint az első szerelem egyúttal az utolsó is, az utolsóról pedig azt, hogy ez még mindig az első.

Czélzás.

Öreg férj, házasságuk első évfordulóján egy jó hangú fülemilével kedveskedett nejének.

Mire azt mondja a fiatal feleség pirongva: «Ha már madárról van szó, hát jobb szerettem volna — golyát».

Álmos elmékedések.

Az élet nem egyéb mint álom; vannak édes, keserű álmok és a felébredés rendszeren kellemetlen. Jelen munkát azon nemzedék számára szerkesztettem, a mely nem tudja hogyan alkalmazni az életben az álmokat? s így ez nem egyéb, mint az élet álmoskönyve. Íme:

Abc-t betűzgetni: Terhes munka.

Adót fizetni: Keserűség.

Adót visszakapni: Nagy öröm.

Adó alól felmentést nyerni: Inség, nagy baj, halál.

Adó-végrehajtót látni: Veszteesség, kár.

Adó-végrehajtást szenvedni: Biztos remény.

Adóst sürgetni: Fáradalmas munka.

Adóst temetőbe kikisérni: Keserűség, másnak káröröm.

Agy: Nötlennek szerencse, nőnek nem mindig.

Akasztani magát: Biztos halál.

Afrikába menni: Jó hír, becsület.

Amerikába menni: Csalás, szökés.

Arany: Gazdagság, bőség.

Arany-ér: Bányásztnak szerencse, másnak nem.

Aranyad, ha van: Kedvesednél czélt érsz.

Babát látni: Véletlen szerencse.

Babát hívni: Titok elárulása, betegség.

Bakot lőni: Pech.

Bakát látni: Öröm.

Bakkancs: Rossz időjárás, kellemetlenség.

Birságot fizetni: Kedvtelenség.

Csábítás: Pénzvesztés, pazarlás.

Csalni: Haszon.

Csecsemő: Váratlan ultság, jó egészség.

Czigányt látni: Mulatság.

Czegér: Jó hírnév.

Dadogást hallani: Öröm.

Dajka: Költség.

Dáma: Szerencse avagy szerenestlenség, már a milyen csillag alatt született!

Diákot látni: Vendéged jön: aggodalom.

Disznó ha van: Szerencse.

Esketés: Esztelenség.

Fejkötő: Örvedetes változás.

Feleség: Korhelység halála.

Férfi: Alnokság.

Foghagyyma: Zsidót jelent, vigyázz!

Gróf: Állandó öröm.

Grófné: Sok költség.

Gyémánt: Csábítás, alnokság.

Gyermek: Új kedves foglalkozás.

Hálni maga házában kívül: Nagy alkalmatlanság.

Huszár: Jó kedv.

Húzást a lutriban látni: Igen jó, ha az illető számok kijöttek: veszedelem.

Malacz, eleven: Rézszegegg.

Malacz sültén: Restség.

Orvost látni: Rossz hír.

Ostobaság, — a másé: Jeles tulajdonság.

Ostobaság, a magunké: Sajnos tényállapot.

Ökör, ha megellenék: Véletlen, igen nagy szerencse; ha nem: rendes dolog.

Pálinka: Adóvégrehajtás és veszedelem.

Papot látni: Gonosz tett.

Paradicsomban lenni: Nagy öröm.

Szerelmeskedni: Jó kedv, házasság.

Szoptatni: Betegség.

Szökni: Ha sikerül jó, ha nem: ki tehet róla?

Szülni: Sok fájdalom.

Tüntetés: Fogság.

Tisza áradása: Nagy félelem.

Tisza lemondása: Nem reményelt öröm.

Tisza rekonstrukciója: Régi bajok reparálása, váratlan felfedezések.

Zseb: Nagy üresség.

Zsebpénz: Abszurdum.

Ugy márigén.

— Legújabb korrajz. —

— Ön bizonyára ismeri Tócsay Gyula
urat?
— Tócsay Gyulát? Tócsay? nem em-
lékszem rá.
— Lehetetlen! hiszen ő is a pénzügy-
miniszteriummal van, sőt úgy tudom, hogy
őnek lelki-lesti barátja. Tócsay Gyula.
— Ah, tócsay Tócsay! az már más!
Persze, hogy ismerem, hiszen kuzénom.

Kohn úr fogása.

— Nézd csak: mindennap látom, hogy az a Kohn mindig oda hívja magához a sarki rendőrt és folytonosan diskurál vele.

— Ravasz ember Kohn: a míg a rendőrrel beszél, addig nem mehetnek hozzá kéregetni.

Feljegyzésre méltó dolgok.

Sohse bánd, ha az asszony gyűlöl.
Mert az az asszony, a ki téged gyűlöl, vagy szeretett,
vagy szeret, vagy szeretni fog téged.

*

Vannak a természetben különös jelenségek.
Például, az én ismerőseim: Galati tanár úr, és a neje,
mindketten jól beszélnek öt nyelven s mégsem bírják egymást
megérteni.

*

Olesó meglepetés a feleséged születés-napjára.
Ha a feleséged azt mondja, hogy nem jól áll neked a
szakáll, akkor az ő születés-napja előtt vagy hat héttel kezd
el a szakálladat növesztetni, aztán a születés-napján jókor
reggel borotválkozzál meg: a meglepetés kellemes is, olesó is.

*

Az emberek ritkán mondják azt, a mit gondolnak; de
ritkábban gondolják meg azt, a mit mondanak.

1882.

Vastag tévedés.

A kávéházban két úr ül egymás mellett. Az egyik
leteszi arany-keretű pápaszemét; a másik, egy enyves
markú szarka, elkaparintja s el akar vele menni.

— Uram, — szólítja meg a pápaszem tulajdonosa,
— ön elveszi a pápaszememet?

— Pardon! — válaszol amaz, — csupa szóra-
kozottságból azt hittem, hogy ez az én esernyőm.

Az élet.

Az élet egy sötét erdő,
Telve tenger görbe fával,
Barangolunk, tévelygünk benn,
Ólom-nehéz, vérző lábbal.

Mind abban a jó hiszemben,
Hogy majd szép tisztásra érünk,
A hol aztán boldogságban
Nyugodtan fog folyni éltünk.

És az ember tör előre,
S meggyötörve, összetörve,
Mire kiért az erdőből:
Eljutott a temetőbe.

Zboray Aladár.

Üzleti szellem.

Koldus. (Az utca-sarkon.) Kérem alásan, tessék
valamivel megsegíteni.

Úr. (Kotorász a zsebében, de nem talál apró
pénzt.) Nincs apró pénzem, barátom.

Koldus. No, nem baj, hitelezek én az úrnak: —
hol tetszik lakni?

Az a furcsa.

Magyarázza a tisztelendő úr a népnek a föld
forgását. Hogy egy kézzelfogható példával világossá
tegye magyarázatát, oda fordul egy legényhez:

— Mikor Sári fon s az orsója pereg, — a föld
is épen úgy forog a tengelye körül.

Legény. Nem ejti el, a ki pörgeti?

Fotografusnál.

Paraszt. Szeretnék én, istállom, egy képet az én
feleségemről.

Festő. Az lehet; csak hozza el.

Paraszt. Hja!...Ha lehetne!...De meghalt...az
isten nyugosztalja szegényt.

Festő. No, hiszen nem olyan nagy baj!...Le-
festjük a koporsóból.

Paraszt. A' biz' a'...nem nagy baj!...Ha le-
hetne...De eltemettük már, uram!

Festő. Hát ha lesz valami arckép róla?

Paraszt. Az ám!...ha vóna!

Festő. De azt csak meg tudja mondani, hogy
milyen volt?

Paraszt. Mát' hommilyen?! Hm! (fejét vakargatja)
Hát biz' az veszekedős volt egy kicsit, kérem alásan!...

Nagy tus!

— Tegnap láttam egy szemfényvesztőt, a ki egy
üvegből kétféle likört öntött a poharakba.

— Nagy tus! én ismerek száz koresmárost, a ki
legkülönbözőbb borokat csapolja egy és ugyanazon
hordóból.

Görög tudomány

- A. Igaz-e az. Varjas úr, hogy az ön öccsét ki-nevezték görög konzulnak?
 B. Igaz hát.
 A. Hát aztán tud-e az ön öccse görögül?
 B. Hogy tud-e? kérdezze csak azt ő tőle: majd meglátja, milyen *homéri* kacajjal fog önnek válaszolni.

Aha!

*Laczi*ka. Mama, van neked szeretőd?

Mama. Igen, fiacskám: a papa az én szeretöm.

*Laczi*ka. De mamám, hiszen a papa nem katona.

Versengés.

Két kövező mester örökös versengésben él. Egyszer az egyiket az a szerencse érte, hogy megkapta az «udvari kövező-mester» titulust és másnap ki is tette a házára az uj firmát.

«K. L. udvari kövező mester».

Fogja magát a másik s ő meg a következő táblát szögezi ki:

«M. B. udvari és utcza-kövező-mester.»

Falusi bölcsesség — de igaz.

János gazda. Hogy van szomszéduram, hogy?

András gazda. Bosszúságom van szomszéduram; a Mihály fiamat megbuktatták a kollégiumban a görög nyelvből.

János gazda. Hát ugyan minek taníttatja szomszéduram a fiát! higye meg szomszéduram, hogy a mi kitanult fiaink nem tudnak egyebet csinálni a tudományval, mint hogy elherdálják a tudományukkal azt a vagyonkát, a mit mink összekuporgattunk a tudatlanságunkkal.

Strausz Miklós úr. Tudassa velünk lakását. — **Justus.**

(Bpst.) Legnagyobb része bevált; a klasszikusokat illusztráltatjuk. — **H-da B-a.** (Bpst.) Pompásul indul, de azlán végkép ellapul. Csattanósabban kellene végezni. — **R. E.** (Bjmk.) A naptárban nincs öntől semmi. **Br-y A-r.** (Krmczb.) A rajzok még nem alkalmasak a közlésre. Reméljük azonban, hogy ha gyakorolja magát, nemsokára kedvezőbb választ adhatunk. — **Bagoly.** Nem jól huhog. — **G-r Ernő.** «A diurnista kabátja» — *kovott.* **Sz-ly A-n.** (Bpst.) Nagyon sajnáljuk, hogy a különben csinos költői beszélyt hosszúsága miatt nem közölhetjük. Kéziratát legyen szíves szerkesztőségünkben visszavenni. — **P. K.** (Kssa.) Szíveskedjék valamivel nagyobb alakban rajzolni, hogy a fotográfiai kicsinyítésnél ne vesszenek el a vonások; azt hisszük, hogy hasznát vehetjük rajzainak. A most küldöttek nem alkalmasak fotocinkografiára. — **V. K.** (N-V.) Versei nem közölhetők. — **H-n B-a.** (Etg.) A versek megjöttek, a javát közöljük. — «**A végzetes alma**». «A szokás hatalma». Sem a rajzok, sem az alája irt versek, nem közölhetők a beküldött alakban. — **G. W.** (Brassó.) «Res financiales» több okból nem közölhető, de ezekből egy is elég, t. i., hogy a történet nem eléggé mulatságos. — Tegyen próbát más tárggyal s ha beválik, szívesen kiadjuk. — **Hegyi Miksa.** «Uhald lovag»-ot megrajzoltatjuk. A t. példány meglesz, csak tudassa lak-címét. — **E-i Z-n.** A versek nem váltak be; a «Kicsérélt sóhaj», ha jobban, gördülőbb versekben volna kidolgozva, közölhető volna. — **B-m B.** (Bpst.) A rajz nem használható, mert azt a tintát, a melylyel ön rajzolt, nem fogja a fotografus masinája, azt a férfi arcot pedig, a melyet ön felvetett, soha Magyarországon ön nem láthatta, legfőlebb valamely angol túsztánál. — **Makranczi.** A «Hét szilvafa» regényt csak májusban küldheti meg önnek a szerkesztő, mert most egy példány sem áll rendelkezésére. — **Omega.** Adomait nem használhatjuk.

Több kéziratról jövőre.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

Nagy karácsonyi kiállítás

Rothauser M. Ignázt

dismű- és játék-kereskedésében

Budapesten,

csakis Király-utcza 3. szám alatt.

HÖPFNER CYULA

ÓRÁS

BUDAPESTEN, IV., KIGYÓ-UTCZA 3. SZ.
 Steindl-féle ház.

Ajánlja tökéletesen felszerelt raktárát mindenemű **salon, inga, házi, zenélő chronometer, horgony, henger, uri és női óráit, aranyban, ezüstben és nickelben.**

EGY ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

A glashütteni órák raktára.

Az

Üstökös előfizetési ára:

negyedévre 2 frt,
félévre 4 »
egész évre 8 »

— — —

AZ

ÜSTÖKÖS

ez évi összes számai
megrendelhetők a ki-
adóhivatalban.

Kecskeméti-utca 6.

(Árak a rendesek.)

„THE GRESHAM“

életbiztosító-társaság Londonban.

Fiók Ausztriában: BÉCS, Gisellastrasse 1, a társaság saját házában.	Fiók Magyarországon BUDAPESTEN, Ferencz József-tér 5. és 6. a társaság saját házában.
--	--

A társulat vagyona frank 102.846.222,47

Évi jövedelem prémiák és ka-
matokban 1888. jun. 30-án 19.161.298,73

Kiadások biztosítási, járadék-
szerződések és visszavéte-
lekre stb. a társulat főn-
állása óta (1848) több mint 204.158.040.—

Az utolsó 12 havi üzleti idő-
szakban a társulatnál 50.971.150.—

frankért új ajánlatok tétettek,
mi által a társulat fenállása
óta tett ajánlatok összege 1.561.757.680.—

francra rúgnak.

Prospektusok, valamint minden egyéb fölvilá-
gosítások nyujtatnak az osztrák-magyar mon-
archia minden nagyobb városában ügynök urak
és az **osztrák és magyar fiókok** által. 8658

A legjobb

Brünni szövötteket

gyári áron szállítja a
posztó gyári-raktár

Siegel-Imhof

BRÜNNBEN.

Egy elegáns őszi vagy téli
férfi öltönyre
elegendő 3-10 mtr. végekben, azaz
4 bécsi rőt, 1 vég ára:

4 frt 80 kr. közönséges,
7 frt 75 kr. finom,
10 frt 50 kr. finomabb
12 frt 40 kr. legfinomabb,

valódi gyapjuból.

Továbbá kaphatók legnagyobb vá-
lasztékban: selyemmel szövött
kammgarnok, felöltő szövöttek,
Palmerston és Boy téli kabátok,
loden vadászok és gazdák számára,
peruvinne és tosking szalon öltö-
nyökre, posztók női ruhákra stb.
**Jó árúért és pontos szállí-
tásért kezeskedünk.**
Minták ingyen és bér-
mentve. 11456

Bevonul

a zord téli idő, hosszas estíveivel;
ki ne találna ilyenkor kellemes
szórakozást a zenében? És bár-
mely ünnepélyes alkalomra, ki-
nek nem volna az a legkedve-
sebb meglepetése, ha szeretteitől
egy czél-zerű hangszert kap?
Hangszer-ipartelepem, mely ha-
zánkban a legnagyobb képességű
vállalat, nemcsak zenészek és
művészeknek szolgál legczélsze-
rűbb bevásárlási forrásul, hanem
feladatul tűztem ki magamnak,
hogy műkedvelők és olyanok, a
kik ezen idény alatt valamely
hangszert maguknak elsajátítani
kívánnak, ezt könnyen és cse-
lély áldozatok árán megtehessek,
sőt olyanok számára is gondos-
kodva van, kiknek épenséggel nincs módjukban, valamely hangszert
megtannani. Kinek semmi zenei képessége sincsen, mechanikai hang-
szereim segítségével élvezetteljes estélyeket szerezhet magának. Ezen
mechanikai szalon-hangszerek, mint „Ariston, Herophon, Manopan,
Verdy-Manopan, (Uj!) Phönix (elpusztíthatatlan érc-kóttákkal),
Orpheus, (zongora-ariston), Symphonion (önműködő acélmű-szerke-
zettel), mechanikai cimbalom és zongora, továbbá zongorajátszó-
készülék, semmiféle zeneismeretet nem igényelnek s azokkal bárki,
habár a zenézés semmi fogalma sincs, a legszebb darabokat, tánczra
színtűgy mint hálgató mulatságra el bírja játszani. A zenedarabok
nagyon eredet-hiven vannak rendezve és nemcsak egyes részeket,
hanem egész keringőket, négyeseket eljátszanak, sőt egyes dalok és
operai részek oly nagyszerűen jutnak érvényre, mely mindenkit csodá-
latalra ragad. Bővebb felvilágosítások képes hangszer-katalogusom-
ban találhatók.

Ezen alkalommal van szerencsém ajánlani dusan berendezett
tárházamat mindenféle néven nevezendő saját készítményű zenekar-
béli és műkedvelői hangszerekben, valamint azok alkatrészei és kel-
lekeiben. Belföldi és legfinomabb olasz hangverseny-hürok folyvást
triss minőségben.

Mindenemű hangszerek és zenélőművek javítása szakszerű
pontossággal elvégeztetik és ócska hangszerek cserébe is elfogadhat-
nak. — Kívánatra nagy képes hangszer-katalogusom ingyen és bér-
mentve megküldetik. Harmonikáról külön árjegyzék jelen. meg.

Sternberg Ármin

„legnagyobb képességű hangszerkészítési ipartelep“

Budapest, VII. Kerepesi-ut 36.

GERŐ ÉS KOSTYÁL

könyvkereskedésében

Budapest, Múzeum-körut 5.

tetemesen leszállított áron kaphatók:

A hálósobából: Pikáns elbeszélések	20 kr.
Márkus: (Satanello) Csintalan történetek (1 frt)	50 »
» A kulisszák mögöl (1 frt)	40 »
Don Juan. Csemegék	
Pikáns történetek (1 frt)	35 »
Tizenhárom próbás hölgyek (1 frt)	35 »
Casanova versei. Pikáns képekkel (1,50)	75 »
» Novellái. 2 kötet: kötetje	18 »
Heine költeményei. Pompás kivitelű ajándék diszköt.	50 »
Kacziány G. A fekete-sárga zászló alatt (80)	50 »
Hires magyar párbajok (1,20)	60 »
Katona József: Bánk Bán. Gyönyörű diszköt.	50 »
Tolnai L. Szegény emberek útja. Reg: 2 köt. (2 frt)	80 »

Hazánk legkedveltebb savanyuvize a

Boittal használva kiterjedt ked-
veltségnek örvend

MOHAI

Legjobb
asztrali és oditó
ital.

ÁGNES

Hazánk
legzsenávdusabb
vize.

FORRAS

Kitűnő szolgálatot
tesz az emésztési zavaroknál.

Ő tisztsége József főherczeg asztalán rendes italul szolgál.
Friss töltésben mindenkor kapható:

Édeskuty L., magyar királyi és szerb királyi udvari
ásványvíz-szállítónál Budapesten.
Ugyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkeres-
kedésben és vendéglőben. 11702